

paar jaar zo blijft, dan is het voor de Compagnie op die kust niet langer uit te houden. Uit het rapport van hoofdadministrateur David Coenraad Vick bleek dat in 1759/60 de uitgaven het bedrag van f 288.214 dat in de memorie van bezuiniging is bepaald, met f 287.634 hebben overschreden. Zo'n bedrag kan nooit door de handel worden goedgemaakt. Hoewel deze overschijding geaccepteerd moest worden, is het bestuur ernstig op het hart gedrukt dat ieder zich moet inzetten om de memorie van bezuiniging na te komen. De drukkende uitgaven [fol. 1066] moeten verlaagd en dragelijk gemaakt worden. Over de vestingwerken is aan de hand van de memorie van overgave in de vergadering gesproken en er is in een geheime resolutie van 26 februari 1762 vastgelegd dat gouverneur Lubbert Jan van Eck, zonder te wachten op antwoord op de brief van 25 mei 1761, met daarbij een stuk van de luitenant-ingenieur Jan Fredrik Duntzfeld, voor zijn vertrek nog opdracht heeft gegeven tot de uitvoering van werken te Nagapattinam over te gaan. Hierover was het bestuur op 14 oktober 1761 al het nodige geschreven en het plan van Duntzfeld was gedeeltelijk afgekeurd. Van Eck, en het bestuur, moeten over dit ongehoorzame gedrag tekst en uitleg geven. [fol. 1067] In dezelfde vergadering is het besluit van het bestuur van 12 november 1761 om wat voor het fort te Bimlipatam boven het vastgestelde bedrag door de opperhoofden Pieter Abrahamsz. Bronsveld en Carel Lodewijk Hagemeester is uitgegeven, voor hun rekening te laten, goedgekeurd. Maar deze maatregelen waren niet voldoende en daarom is bevolen dat zij dit bedrag direct in de kas storten. De stillegging van dit werk is overeenkomstig het bevel, maar er had gemeld moeten worden of het fort er zo mee door kon, of wat de kosten zouden zijn om wat eraan ontbrak zo goedkoop mogelijk te verhelpen. De kosten voor een nieuw hospitaal voor een bedrag van pagode 2578 zijn goedgekeurd. [fol. 1068] Men moet, zonder gebrekkig te werk te gaan, zeer zuinig zijn. Tevens zijn de kosten van timmerwerk en reparatie over 1760/61 van f 14.391, ofwel f 2139 minder dan in het voorafgaande jaar, goedgekeurd. Er is tevredenheid over uitgesproken dat er volgens de brief van 17 oktober 1761 een vierjarige voorraad rijst en nely is aangelegd. Men moet er goed op letten dat deze hoeveelheid jaarlijks aangevuld wordt, zodat in nood ook Ceylon daaruit bevoorraad kan worden. Met genoegen is geconstateerd dat de bestelde 19.800 parra's nely naar Jaffna en [fol. 1069] Trincomale zijn gezonden. Hoewel het een goede zaak is dat volgens de brief van 10 december 1761 de voorraad buskruit, inclusief die te Pulicat en Sadras, 127.645 lb bedroeg, is deze bij de huidige omstandigheden en omdat ook Bengalen, en zonodig Ceylon, voorzien moeten worden niet te groot. In de brief van 16 maart 1762 is bevolen de nodige salpeter in te kopen en het bleek dat er 39 bahar, ofwel 18.720 lb, is verworven tegen 21 nieuwe Nagapattinamse pagoden het bahar. Om tekort te voorkomen is ook nog de bestelde 50.000 lb toegestuurd voor de kruitmolen, maar er is wel gewaarschuwd dat daar in het vervolg niet vast op gerekend kan worden. Daarom is toestemming gegeven om van particulieren uit Bengalen, of in Coromandel, [fol. 1070] salpeter in te kopen voor f 20,- tot f 22,- de honderd pond, voor zoveel als maar te verkrijgen is. Wat daar niet nodig is, kan naar Batavia gezonden worden. Voor Jagannathpur was 20.000 lb zwavelaarde besteld. Daar dit geen product voor de Compagnie is, moet men dit achterwege laten, evenals het bestellen uit Batavia van houtwerk, met uitzondering van wat beslist nodig is. Ook spijkers moet men niet bestellen. Hout neemt veel plaats op de schepen in en spijkers worden niet verhandeld. Het antwoord op het extract uit de brief uit Nederland van 30 september 1760 is gevoegd bij de brief uit Coromandel van 30 december 1761. Er is alleen wat op te merken over het antwoord betreffende de pepereis in 1757 van 100.000 lb van Ceylon. Er was zoveel besteld, [fol. 1071] wegens de grote afzet. De Hoge Regering wil geen peper op Coromandel verhandelen, tenzij er meer dan f 44,- het 100 lb voor te krijgen is. In de brief van 17 oktober 1761 werd bericht dat er van de onbetrouwbare assistent Emanuel Hendrik Kantzou, die in Bengalen was geweest, te Pulicat bij de secunde Nicolaas de Joncheere geen goederen of geld meer waren, dan 60 stuks douriassen die hij onder zich moest houden. Dat moet maar aanvaard worden, en de douriassen moet men verkopen en Batavia daar voor crediteren. Voor overige huis-houdelijke zaken wordt verwezen naar de brief naar Coromandel van 25 mei 1762. [fol.